

nedsatte Udvalg med det ærede Medlem fra Aakirkeby (Koføed) som Formand har nedlagt i det foreliggende Lovforslag. Dette Udvalgs Forslag har den højtærede Landbrugsminister forelagt saa at sige uforandret her i Tinget, paa en enkelt Bestemmelse. Men jeg tror ikke, at de nye Bestemmelser, der findes i dette Lovforslag, vil bidrage væsentligt til at fremme de Formaal, man har sat sig. I Udvalgets Bemærkninger til Lovforslaget opregnes som Formaal med Jagtlovens Revision at bevare den nationale Fauna, at udvikle Jagten som et i økonomisk Henseende ikke helt ubetydeligt Bierhverv, at opretholde en betryggende Fred paa vore Marker, at indskrænke Antallet af Ulykkestilfælde ved Vaadeskud og at fjerne det Dyrplageri, som nu kan knytte sig til Jagtens Udøvelse. De Midler, der anbefales anvendt hertil, er: udvidede Fredningsbestemmelser, effektiv Kontrol med Adgangen til at jage, Afskaffelse af dyrplageriske Jagtmetoder og Jagtredskaber og strengere Straffebestemmelser.

Med Hensyn til de udvidede Fredningsbestemmelser anerkender jeg Udvalgets Bestræbelser for at faa saa faa Datoer som muligt — Standarddatoer, som det ærede Medlem fra Aakirkeby udtrykte sig —, men man kan jo ikke forandre de forskellige Dyrers Naturel efter enkelte Datoer. Jeg skal tillade mig at skitsere enkelte Forandringer, som jeg og Jægere, med hvem jeg har haft Forbindelse, kunde ønske i de foreslaaede Fredningsbestemmelser. Som den vigtigste Standarddato er nævnt saa ofte den 21. September; men med Hensyn til de Dyr, som det er almindeligst at drive Jagt paa ved den Tid, finder jeg, hvad jeg tror, ogsaa det ærede Medlem fra Bornholm var inde paa, at Harejagten godt kunde udskydes noget længere, hvorimod Agerhønejagten godt kunde begynde en Del før. Agerhøns er jo Fugle, der lever i Flokke; om det nu kan staa for en videnskabelig Dom, at disse Fugle ikke parrer sig, naar Flokken ikke bliver skudd ned, skal jeg lade være usagt, men det er en gammelkendt Ting blandt Jægere, at naar Agerhønsflokkene er for store i Efteraaret, parrer Fuglene sig ikke. Saa finder man disse store, stærke Høns igen om Foraaret. Jeg kunde derfor ønske, at Agerhønejagten kunde gaa ind den 1. September, og at Harejagten blev uskudd til 1. Oktober.

Saa er der Skovduerne, der er fredede indtil 10. August. Jeg kunde ønske en Ændring her. Skovduerne optræder i store Flokke og gør stor Skade paa Vintersædmarkerne i Modningstiden. Jeg vilde derfor

ønske, at man kunde skyde dem noget før og kunde begynde Jagten f. Eks. den 1. August. Vildandejagten kunde derimod godt begynde noget senere. Den er sat til at begynde den 16. Juli, men kunde godt udskydes til 1. August, og saa kunde man til Gengæld udstrække den en Maaned længere om Vinteren. Derved kommer man de Fiskere, det ærede Medlem fra Næstved (Andreasen) talte om, lidt i Møde. Saa er der en Fugl, der lever hjemme paa Gaarden, nemlig Uglen. Den er fredet hele Aaret. Men Uglen er en Fugl, der er slem ved vore Sangfugles Reder i Haven og mod deres Yngel. Jeg kunde derfor ønske, det blev taget op til Overvejelse, om det ikke bør være tilladt at nedlægge den i Haverne — ikke udenfor dem —, idet man derved vilde gavne vore smukke Sangfugle.

Rigsdagen har modtaget et Andragende fra en Del vestjyske Jægere. Jeg skal ikke udtale mig om Indholdet, da jeg ikke kender tilstrækkeligt til de paagældende Forhold, men det kan man jo komme til at drøfte i det kommende Udvalg. Andragendet angaar Svømme- og Vadefuglenes Fredningstid.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om at gavne Jagten ved at indføre en effektiv Kontrol med Adgangen til at udøve den søger man at naa Maalet gennem Bestemmelsen om Jagttegn. Jeg tror ikke, at man opnaar en videre effektiv Kontrol blot ved at indføre Jagttegn. Adgangen til Jagt er i dette Land, som Udvalget skriver, næsten ubegrænset, og jeg tror ikke, at man i nogen væsentlig Grad begrænser den lette Adgang til Jagt ved Fordringen om et Jagttegn til 10 Kr. Jeg forstaaer ikke, at Udvalget er veget tilbage for en Jagtskat eller, hvis man ikke vil bruge det Ord, en højere Betaling for Jagttegnet. Jeg kunde fristes til at spørge: Hvorfor skal de, der udøver Jagten paa egen Grund, have Lov til at udøve den gratis? Den højtærede Finansminister har erklæret sig renonce paa Skatteobjekter, men her er dog et, der kunde bruges, selv om det ikke kunde give saa farlig mange Millioner; til Gengæld kunde det hjælpe til at indskrænke Antallet af Jægere, af hvilke vi har alt for mange, og de er ikke alle lige gode, jeg kunde næsten fristes til at sige, at største Delen er lige daarlige. I 1915 har Landboforeningerne, da man spurgte dem om deres Stilling til en Jagtskat, udtalt sig til Gunst for en saadan. Og en Jagtskat er da ogsaa indført i de fleste Kulturlande baade indenfor og udenfor Europa. Den svares, som Udvalget skriver i sin Betænkning, de fleste